(4)

קאמר הספרי דאיכא בל תגרע א"כ הדר קשה למה אמר בסובה מעם דחורבא ומוכרח דגם בלא יטול כלל איכא הך לאו וכהרשב"א המנם דחורבא ומוכרח דגם בלא יטול כלל איכא הך לאו וכהרשב"א המנם גם מזה אין ראיה להסבב"א דהא י"ל דהא דקאמר הספרי ומנין שאין פוחהין מהן אין הכיונה שעשה רק ג' ליליה רק הכוונה דהטיל רק לבן ולא חכלה ושניהם הא הוי מלוה אהה וכמצ"כ הרמב"ם במנין המאח מליה י"ד ואינם מעבדין זה אה זה וכשטהן לבן ואינו מטיל הכלה הוי ההחיל ולא גמר אבל בלא ההחיל י"ל דליכא הך לאו ואין להקשות דא"כ מי שיש לי כל חק מין א' וכגון לדידן דאין לנו הכלה אמאי מוהר ללשש בגד רק מין א' וכגון לדידן דאין לנו הכלה אמאי מוהר ללשש בגד בה ד' כנטה ולהטיל בו לכן הא שובר על הלאו יש לומר דשרי משום עשה דוחה ל"ה :

לושח ר"ח שהביאו החוס' במנהות דף כ"ז וכ"כ בסוכה דף ל"ג בד"ה שחהא דבלולב גם ביש לו כל הד' מינים לריך ליטול דוקא ביהד ואיטו יולא בנטלן זה אחר זה י ובן לדעת הרמב"ץ בהביא הר"ן בסרק לולב הגזול דאפי באין לו ונטל רק ג' מינים ואח"כ כזדמן לו הרביעי ונטל וילא וא"ל לחזור וליטול הג' מינים ואדידהו הא נסתר החינוק שכהבנו בין יש לו לאין לו הא שפיר מוכח מדאמר בספרי דבלילב איכא בל תנרע ובסוכה קאמר הטעם דתורבא בהרשב"א דגם בלא נעל כל איכא הך נאי :

לכודה שהקשה השו"א שליו דא"כ למ"ד לשאב"מ לוקין שליו ילקה המבשל מ"ש יש לומר דלשולם לאמר כהטו"א דלשון ילקה המבשל מ"ש יש לומר דלשולם לאמר כהטו"א דלשון מינו ניפל רק כשמהחינ ולא גמרה ומ"מ גם בלא ההחיל כלל איכא הך לאו ולא מכשפים דקרא רק אמי מק"ו דכ"ם בלא ההחיל כלל ומש"ה אינו לוקה שליו דאין שונשין מן הדין ומ"מ שובה שליו ושפיר הולרך בסוכה לששם דחורבא יגם י"ל לפי מ"ש בפרב"י למשח כל מ"ש באזהרה שכל שמירה בחורה אזהרה היא במקום לאו וכחב שם הרמב"ן דלריך לומר לפי"ז דהוי לאו שבכללית דאל"כ יחיה לוקה של בישול מ"ש וכמו כן נאמר של הך דלא תגרשו ואש"ג דבר"ה דף כ"ח מבואר להדיא דשל בל חוסיף לוקין ולא הוו שבכללות מ"מ הא י"ל דבל חגרש הוי לאו שבכללות מ"מ הא י"ל דבל חגרש הוי לאו שבכללות החילוק שבירים כו להומ בפרשה והחילוק שבירים של החומה בפרשה רחים של החומה בפרשה רחים של פסוח את כל הדברים כו' הכמרו לשבות :

שנה בספר חיי אדם ה' הפלה דין מחודב דאם לא המזירין אוחו וכמי בישלה ויבא במרביח לילה הראשונה של ר"ה דאין מחזירין אוחו וכמי בישלה ויבא בהחפלל הפלה של חול לגמרי אבל דע דסברא זו לא שייך אלא בהחפלל הפלה של חול לגמרי אבל בהחפלל של ר"ה ולא אמר המלך הקדוש ודאי דחוזר דלא בייך סכרא זו דא"כ היה לו נההפלל של חול יועי' ברביט יונה שוף פ' הפלח השחר מזכר שם סברא זו והוא כחב שם בלא הזכיר על היה י"א דאין מחזירין דאין מקדשין כו' וגם שם הוי מחלוקת של ר"ה י"א דאין מחזירין דאין מקדשין כו' וגם שם הוי מחלוקת הפלח החום או הכיא הכרים ואם הוא מסופק אם אמר הפלד לחור דהרי בסיום של ברים זו הוי קדום אהה כו' נקדש בלדקה ברוך כו' והרי אחרי מישות הללו לא הורגל כלל לומר האל הקדוש האין מקום להסחפק יותר משמא אמר חוכן הדעה או מברך השנים והא דאיה בש"ש בי" מקפ"ב דבספק חוזר י"ל דקאי השנים ' והא דאיה בש"ש בי" מקפ"ב דבספק חוזר י"ל דקאי של עי"ח או בר"ה ויוה"כ והספק אם אמר גם ובכן:

32 1290

יבאר נשטיר המשחלה שנערף אחר ההגרלה אי כשר:

הרבור יוה"ב בחב בפרק ה' מהל' עבודה יוה"כ דשעיר המשחלה שהיה ערכה פסול שנאמר יעמד הי והקשה הלחם משנה מהא דבחולין דף י"א קאמר רב אהא בר יעקב דאוליטן בהר רובא מהא דשעיר המשחלה דניחוש דלמא היי ערשה יכי חימא מאי נפקא מינה הא אין הגורל קובע לינורל תענית אבל באומר אהא נאה דהוי דיבור בלה גם אם יושב בתענית עובר נפניו מהני להיום גזיר ומב"ה פלגינהו להרי בבי:

32 120

הקירם בענין לאו דלא תגרע:

ברב הרפב"ח בחידושיו נר"ה דף י"ו דהת דכשחל ר"ה בשבה אין הוקטין וניכא מבום בל הגרט מבום דכה"ג ייכלו מכמים לחקן לצירך. והטורי חבן כהב של זה דהך לחו ליכה רק במחחיל המטיה וחינו בימרה ולא בלא החחיל כלל דאל"כ נמ"ד לאו באין בו משפה לוקין שליו המבסל מ"ש ילקה א"ו דלפון נירשון לא פייך רק במהחיל ואינו גומר . ולפי הקדמהו זמת הוכיח עוד בכוף ר"ה דגם בהתחיל וגא גמר ליכא הך לאו רק אם אותו המקצח שלא גמר אינו מעכב וכמו מהן ד' שנחנן מהן א' אבל אם הנפאר מטכב ב"כ ניכא הך לאו וראייתי מהח דחמריטן בסוכה דף ל"ח לח מלח חהרוג לה יביח פרים משום דנפק מניה חורבא וחיפוק ליה דאם לא יטול כלל הא ליכא הך לאו ואם ישול השלשה מינים וחשר לו האתרוג הא שובר של לחו זה ומוכרח דכיון דמשכב ליכא ב"ב הלאו . ולבסוף נשאר בהושיה מהה דהיהה בספרי מנין שהין מושיפין של הלולב ושל הבינית ת"ל כא תוסיפו ומנין שאין פוחתין מהן ה"ל לא הגרשו ובשנתה מלילית ל"ק די"ל דהספרי ס"ל דהם הרבע מלוח והין מעכבין זה אה זה אבל מהא דאמר דבלולב איכא הך לאו הא מוכח דגם היכא דמעכב ג"כ איכא ונשאר בקוביא . והנה לכאורה כראה דמכאן נסהייטו דברי הרשב"א נגמדי דגם בלא החחיל כלל שובר דלפי מה דמבואר דבלילב איכא בל הגרש וא"כ הא נפארה חושית הש"ח דלמה אמר בסוכה הטשם משים דנפק מניה הורבא מיפוח ליה דישבור על הלאו ואוכרה בהרכב"ה דגם בלא מחחיל כלל איכה הלהו וא"כ הה אינו מפסיד כלל במה דנופל הג' מינים בים לו לוכר בעלמה ורק מכים הורבה הפרו:

ארוב בחמה אין מום רחים להרשב"ה דחש"ג דום מוכח מהספרי דגה כהטו"ה וגם היכה דמעכבין היכה הגמו מ"מ י"ל דוהו רק בהחחיל אבל אם נא החחיל כלל ליכא והא דהולרך לומר טעם דהורבא הנרחה פשוט לחלק דהא במנחות דף כ"ו איהא ד' מינים שבלולב משכבין זה את זה ואמרים בם כה שמו הלה שחין לו הבל ים לו חיון משכבין וכתבו שם המים' לפרם בשם בה"ג דבים לי אפי נישלן זה אחר זה ילא ובאין לי משכבין וח"כ בחין לו רק שלכה מירים ינשלם הח הוי כלח ההחיל כלל דהרי אם יודמן לו אח"ב מין הרבישי ילשרך לחזור ולישול השלבה מינים עוד פעם אחר והנטילה הראשונה אינו עולה נו מהמלוה כלל והוי כלה התחיל כלל אבל בים נו ד' מינים לפניו ונשל כק השלשה הוי ההחיל במלוה ולא נמרה דאם ישול הרביעי אח"ב יצא ושולה לו הנפילה הראשונה למצוח דא"ל לחזור ולישלם וא"כ הא שפיר טכל לומר דבלא החחיל כלל ליכא הך לאו ומ"מ כא קבה מהפיפרי על הא דסוכה דבסוכה הא איירי באין לו אהרוג והוי כלא ההחיל ואיט מפסיד כלל בנטילה המינים ביב נו ומב"ה לרוך לפעם דחורבה והספרי איירי בשים הכל לפניו ואיט נופל רק בלבה ומש"ה איכה הך לאו ול"ע על הע"א דמדמה הך דסובה להא דהספרי :